

[Ministeren for offentlige arbejder.]

denne henstilling fra det ærede medlem til hans partifæller gives så snart som muligt og i hvert fald før der eventuelt indledes forhandling om, at Troldhede-Kolding privatbane overtages af staten, eller før jeg træffer afgørelse i en koncessionssag, hvor denne privatbane er ansøger. Jeg tror nemlig, at det ærede medlem kan høste megen anerkendelse for denne advarsel fra sine nære politiske venner på denne egn.

Det ærede medlem har i forbindelse med spørgsmålet om statsbanernes koncession på Kolding Sydbaner spurgt, om statsbanernes chauffører er fast ansat med pensionsret. Jeg kan dertil svare, at det er de ikke. Chaufførerne antages og aflønnes i overensstemmelse med den mellem statsbanerne og Dansk Arbejdsmandsforbund afsluttede overenskomst. Chaufførerne er timelønnede eller ugelønnede, og der er nu mulighed for at gøre dem månedslønnede. Som månedslønnede er påtænkt antaget de chauffører, fortrinsvis ældre, der må siges at have mere varig beskæftigelse. Lønnen er den samme som for togbetjente, altså 15. lønningssklasse, men stadig uden pensionsret.

Endelig kan jeg oplyse, at statsbanerne internt fører et fuldstændigt regnskab over rutebildriften omfattende alle driftsindtægter og driftsudgifter, specificeret for hver enkelt rute. For sidste regnskabsår var den samlede driftsindtægt 13 178 000 kr., medens den samlede driftsudgift beløb sig til 9 375 000 kr., hvilket altså gav et rent nettooverskud for statsbanerne på 3 800 000 kr. Resultatet, der må betegnes som meget gunstigt, er sikkert en del påvirket af automobilerne hyppigt meget stærke udnyttelse, idet statsbanerne endnu ikke har kunnet få vognparken bragt op på højden fra før krigen, medens antallet af rejsende samtidig er steget stærkt. Det bør dog i denne forbindelse erindres ved vurderingen af driftsresultatet, at statsbanerne med de begrænsninger, som de øjeblikkelige forhold sætter, ofrer meget på vognenes vedligeholdelse og pasning, samt at der under driftsudgifter regnes med meget stærk afskrivning, nemlig 15 pct. årlig, medens forholdet er det, at vognene kan bruges betydeligt længere.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen):
Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har

under finanslovdebatten beskæftiget sig med spørgsmålet angående udnyttelsen af de unges militære tjenestetid. Det ærede medlem sagde, at vide kredse i den danske befolkning har en følelse af, at der må være noget, der ikke er, som det bør være med hensyn til formerne for den militære uddannelse, at tiden, de unge tilbringer i garnisonerne, ikke udnyttes på rette måde. Det er ikke første gang, regeringen stilles overfor en sådan påstand, den har været gentaget adskillige gange, og af personer, hvis velvillige indstilling overfor et forsvar ikke kan drages i tvivl. Det er derfor rimeligt, at disse klager tages op til nærmere undersøgelse. Jeg anser det for overvejende sandsynligt, at en sådan undersøgelse vil vise, at et og andet forhold trænger til at blive ændret, samt at forudsætningen for, at det kan ske, er, at befalingsmændene får andre vilkår for uddannelsen af de værnepligtige, end de har haft, siden genopbygningen af værnene blev påbegyndt efter befrielsen i maj 1945.

Det har, som det vil være det høje ting bekendt, været påkrævet at indkalde et langt større antal værnepligtige hvert år end forudsat i forsvarslovene af 1937. Dette forhold har medført, at der har været mangel på befalingsmænd, samt at man til unge befalingsmænd har måttet overlade opgaver, som de under andre omstændigheder først ville være blevet betroet, når de havde en fyldigere uddannelse og større praktisk erfaring. Det er klart, at denne usædvanlige anvendelse af unge befalingsmænd må føre til fejlgreb og mangler, som ikke med føje kan lægges de pågældende befalingsmænd til last. Og det har, når man konstaterede sådanne fejl og mangler, ikke været muligt at afhjælpe dem. Et sådant forhold ændres ikke, selvom man lader et udvalg gennemføre en uvildig undersøgelse, men når der har været tale om, at der er sket overgreb, gribes der selvfølgelig ind. Jeg finder det imidlertid rimeligt, at værnenes uddannelsessystem tages op til behandling. Regeringen har hele tiden regnet med, at det var en opgave, som forsvarskommissionen måtte beskæftige sig med, og det vil vel også være naturligt, at kommissionen får lejlighed til at tage stilling til, hvorvidt den mener, at kommissionen som helhed bør beskæftige sig med spørgsmålet, eller det skal underkastes en